

Якими документами підтверджуються фактично понесені ФО витрати на придбання інвестиційного активу?

У Головному управлінні ДПС у Закарпатській області інформують, якими документами підтверджуються фактично понесені ФО витрати на придбання інвестиційного активу (корпоративних прав) з метою визначення його вартості для розрахунку інвестиційного прибутку.

Відповідно до п.п. 14.1.90 п. 14.1 ст. 14 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) корпоративні права – права особи, частка якої визначається у статутному капіталі (майні) господарської організації, що включають правомочності на участь цієї особи в управлінні господарською організацією, отримання певної частки прибутку (дивідендів) даної організації та активів у разі ліквідації останньої відповідно до закону, а також інші правомочності, передбачені законом та статутними документами.

Оподаткування доходів фізичних осіб регламентується розд. IV ПКУ.

Згідно з п.п. 164.2.9 п. 164.2 ст. 164 ПКУ до складу загального місячного (річного) оподатковуваного доходу платника податку включається інвестиційний прибуток від проведення платником податку операцій з цінними паперами, деривативами та корпоративними правами, випущеними в інших, ніж цінні папери, формах, крім доходу від операцій, зазначених у підпунктах 165.1.40 і 165.1.52 п. 165.1 ст. 165 ПКУ.

Порядок оподаткування інвестиційного прибутку регулюється п. 170.2 ст. 170 ПКУ, відповідно до п.п. 170.2.1 якого облік загального фінансового результату операцій з інвестиційними активами ведеться платником податку самостійно, окремо від інших доходів і витрат. Для цілей оподаткування інвестиційного прибутку звітним періодом вважається календарний рік за результатами якого платник податку зобов'язаний подати річну податкову декларацію про майновий стан і доходи (далі – Декларація), в якій має відобразити загальний фінансовий результат (інвестиційний прибуток або інвестиційний збиток), отриманий протягом такого звітного року. Згідно з п.п. 170.2.2 п. 170.2 ст. 170 ПКУ інвестиційний прибуток розраховується як позитивна різниця між доходом, отриманим платником податку від продажу окремого інвестиційного активу з урахуванням курсової різниці (за наявності), та його вартістю, що визначається із суми документально підтверджених витрат на придбання такого активу, або вартістю інвестиційного активу, що була задекларована особою як об'єкт декларування у порядку одноразового (спеціального) добровільного декларування відповідно до підрозд. 9 прим. 4 розд. XX «Перехідні положення» ПКУ, з урахуванням норм підпунктів 170.2.4 – 170.2.6 п. 170.2 ст. 170 ПКУ (крім операцій з деривативами).

Придбанням інвестиційного активу вважаються також операції з внесення платником податку коштів або майна до статутного капіталу юридичної особи – резидента в обмін на емітовані ним корпоративні права.

Інвестиційний актив, подарований платнику податку чи успадкований платником податку, вважається придбаним за вартістю, що дорівнює сумі державного мита та податку з доходів фізичних осіб, сплачених у зв'язку з таким даруванням чи успадкуванням.

Пунктом 176.1 ст. 176 ПКУ визначено, що платники податку зобов'язані отримувати та зберігати протягом строку давності, встановленого ПКУ, документи первинного обліку, в тому числі на підставі яких визначаються витрати при розрахунку інвестиційного прибутку.

На вимогу контролюючого органу та в межах його повноважень, визначених законодавством, платники податку зобов'язані пред'являти документи і відомості, пов'язані з виникненням доходу обчисленням і сплатою податку, та підтверджувати необхідними документами достовірність відомостей, зазначених у податковій декларації з цього податку.

Статтею 1 розд. I Закону України від 16 липня 1999 року № 996-XIV «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» (далі – Закон № 996) визначено, що первинний документ – це документ, який містить відомості про господарську операцію.

Обов'язкові реквізити, які повинні мати первинні документи передбачено ст. 9 Закону № 996.

Інструкція про безготівкові розрахунки в національній валюті користувачів платіжних послуг затверджена постановою Правління Національного банку України від 29 липня 2022 року № 163.

Таким чином, фактично понесені фізичною особою витрати на придбання інвестиційного активу (корпоративних прав) підтверджуються документами, що засвідчують факт здійснення розрахункових операцій.

Водночас, фізична особа, яка протягом звітного року продає інвестиційний актив (корпоративні права) та отримує інвестиційний прибуток, повинна включити суму такого прибутку до загального річного оподатковуваного доходу та подати річну Декларацію у встановленому порядку.